

Heimdall-broder m fl,

Det kan nog inte uteslutas att formuleringen av förförre tisdagskvällens rubrik, *Öresundsintegrationen - utmaningar och möjligheter*, skapade förväntningar hos delar av auditoriet om synpunkter på hanterandet av olika förtretligheter för oss innevånare på båda sidor Sundet av typen försenande gränskontroller, höga broavgifter, beskattningstrassel och bidragskrångel. Eller också - alternativt därjämte - en redogörelse för faktaläge och visioner beträffande ytterligare kommunikationslinjer över Sundet, inklusive sambandet med höghastighetståg från Stockholm och Oslo till kontinenten.

Så blev det emellertid inte alls. Efter att ha erinrat om en del enligt honom själv tråkiga och torra men av flera medlemmar särskilt uppskattade och i efterhand efterfrågade siffror, målade talaren, Sveriges ambassadör i Köpenhamn **Fredrik Jörgensen**, i raska men rätt svåråtergivna drag en tavla om de inte minst historiskt betingade skillnader som enligt honom föreligger mellan danskt och svenskt tänkande, t ex danskt hygge och svenskt ordningssinne, dansk individualism och svensk kollektivism, dansk argumentationslusta och svenskt konsensusstänk.

Han framhöll bl a att medan man i Sverige är rätt historielös i den meningen att man inte särskilt sörjer förlusten av Finland, av svenska Pommern eller av Norge, det i Danmark på liknande sätt som i Polen och Ungern existerar en påtaglig medvetenhet om hur landet efterhand blivit allt mindre genom dess tre delningar - 1658, då man blev av med sin rika östra rikshalva, 1814, då man satsat på fel häst, dvs på **Napoleon**, och som en följd därav förlorade Norge, och 1864, då den danska sydgränsen flyttades norrut som ett resultat av det andra schleswigska kriget. Danmarks mer påtagliga inblandning i de båda världskrigen var enligt talaren förstås också en orsak till skillnad i de båda ländernas attityd till omvärlden och verkligheten i övrigt.

Talaren pekade vidare på att Sverige organiserades under 1600-talet med starka, jämförelsevis självständiga myndigheter, som skulle kunna sköta landet, när statsöverhuvudet antingen var omyndigt eller ute i Europa och krigade, medan den danska staten formades under enväldet med ansvarsutkrävande i efterhand av den minister eller myndighetsperson, som inte skött sig till härskarens belåtenhet. Skillnaderna mellan svenskt och danskt påbrå personifierades också av talaren - medan Sverige präglats av **Axel Oxenstiernas** (1583-1654) statskonst, har folkuppfostraren **N F S Grundtvigs** (1783-1872) verksamhet haft stor betydelse också för danskt sinne i nutid.

Bland sådant som talaren också förmedlade kan noteras att Danmark är vårt näst största exportland, att det i Sverige finns tiotusen danska torpare och att vi i Danmark enligt talaren har våra allra bästa vänner, som vi inte minst strategiskt borde samarbeta mera med gentemot omvärlden. Sveriges hanterande av frågan om lokaliseringssort för EU:s läkemedelsmyndighet, EMA, manar exempelvis inte till efterföljd och skylten ”Welcome to the Capital of Scandinavia” vid infarten till Stockholm är onekligen otrivsamt problematisk, när Köpenhamn ju bl a är den klart större staden. Som talande kontrast framhölls att alla de nordiska flaggorna välkomnar, när man anländer från Tyskland till södra Jylland...!

På anförandet följde ett alldeles osedvanligt stort antal frågor och kommentarer och i linje därmed en ovanligt lång och varm applåd.

Som vanligt föregicks anförandet av mingel, måltid (en riktigt välsmakande rökning) och kaffe med kaka, då medlemmen **Henrik Andersson** presenterade sig själv. För de i somras till Piratenland utflyktande var han förstas ingen främling utan fastmer den generöse värden på Gottorps säteri men dock hittills utan eget Heimdall-uppträdande på Översten. Vi fick nu bl a reda på att han i början av sin yrkesbana varit journalist hos **Staffan Björnberg** på Ystads Allehanda för att sedan mera och framgångsrikt ägna sig åt finansvärlden med Stockholm som bas, innan han för några år sedan återvände till Skåne och renoverade sitt nuvarande bopäll på ett utomordentligt sätt, beskrivet redan i ett tidigare ordförandebrev.

I avsaknad av mer traditionella s k karameller fick vi också något mer utförligt än vanligt veta vad som sig i Heimdall tilldrog för jämnt dels 100, dels 50 år sedan.

Den 12 oktober 1918 talade sålunda lundaprofessorn i anatomi **Carl Magnus Fürst** (1854-1935), medlem i Sällskapet redan 1892, om *De medeltida kungagravarna i Riddarholmskyrkan*, dvs gråbrödernas klosterkyrka från slutet av 1200-talet på Riddarholmen i Stockholm. Han torde därvid ha förmedlat att undersökningar ett par år tidigare avslöjat att varken **Magnus Ladulås** (ca 1240-1290) eller **Karl Knutsson Bonde** (ca 1408-1470), vilar under de mäktiga dem attribuerade gravtumbor, som fortfarande pryder kyrkans högaltare.

Den 3 oktober 1968 åter var rubriken *Två märkliga bröder* (*Lars Aug Mannerheim, Karl Erik Mannerheim*) och talare den mångårige lundaprofessorn i offentlig rätt **Erik Fahlbeck** (1893-1975), medlem i Heimdall 1947 och son till **Pontus Fahlbeck** (1850-1923), lundaprofessor i statskunskap och medlem 1894, samt far till **Reinhold Fahlbeck** (f 1938), lundaprofessor i arbetsrätt och

medlem 1991, nog fortfarande rätt välkänd för delar av auditoriet som en högst sympatisk person.

I korthet blev **Lars August Mannerheim** (1749-1835) efter statsvälvningen 1809 Sveriges förste JO efter att tidigare ha varit så i opposition mot gustavianerna att han enligt Wikipedia ”lämnade ämbetsbanan för att i stället ägna sig åt jordbruk på hustruns gods ”(!), medan brodern **Carl Erik Mannerheim** (1759-1837) dömdes till döden för medverkan i Anjalaförbundet men benådades och efter att ha övergått i rysk tjänst blev landshövding i Åbo och 1824 greve i det då sedan femton år till Ryssland avträdde Finland. Han blev förfars far till marskalken av Finland **Gustaf Mannerheim** (1867-1951), vars sista resa gick med flyg till Finland från Lausanne, där han avled, med mellanlandning på Bulltofta, där åtta officerare från Lv4 bar kistan till och från en av hangarerna och utgjorde hedersvakt under natten.

Under sammankomsten förekom emellertid också ett beklagligt debacle. I ett utskick hade ju utlovats presentation av *en idé, som - vet vet - i bearbetat skick kanske i sinom tid kan komma att bli känd världen över...*

Oförutsett (!) tekniskt trassel (inkompatibilitet mellan inblandade datorer) hindrade emellertid att vi som inledning till kvällens huvudanförande fick se en karta över Öresund med kustområdena tona fram på vita duken, efterhand successivt ersatt av ett grönt päron med den buttiga delen över Köpenhamn och Malmö och skaftet upp i gattet mellan Helsingör och Helsingborg, kompletterat i sin tur först med texten **The Green Pear** och sedan också av ett stort rött äpple - parallellt givet och kanske en Heimdall-signerad lättuppfattad framtidslogga för Örestadsregionen!

Kvällen avslutades så med en erinran om nästa sammankomst, **tisdagen den 6 november**, då MFFs ordförande **Håkan Jeppsson** är huvudtalare med rubriken *Malmö FF - lag, bolag, samhällsaktör*, jämte på sedvanligt sätt en slutapplåd som tack för ömsesidig god samvaro.

Högst sällskapliga hälsningar,

Frank Orton
Ordf